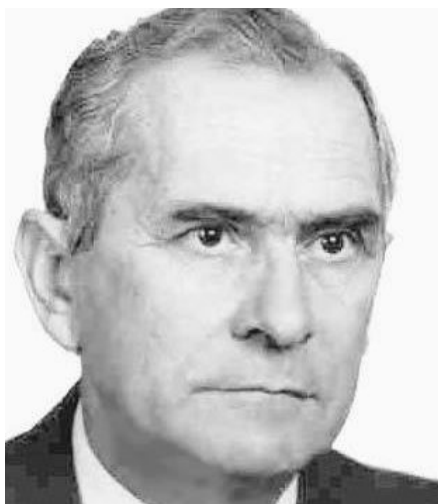

IN MEMORIAM NYIRKOS TIBOR, KÖZÉPISKOLAI TANÁR, IGAZGATÓ

1935.05.15 – 2021.01.08.

Az ember számára minden haláleset veszteség, de különös szomorúsággal tölt el, ha olyan egyéniségtől kell búcsúznunk, aki barát, jól ismert kolléga, a pedagógus szakma mestere, köztiszteletben álló igazgató, hosszú ideje egyesületünk tagja, elnökség tag.

1935-ben született Sátoraljaújhelyen, hétgyermekes családban. Elemi iskolái elvégzése után a helyi piarista gimnázium tanulója lett. Érettségi után a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen tanult tovább, 1957-ben szerzett magyar-történelem szakos középiskolai tanári diplomát. Az egyetemi évei alatt megismerte a szűkebb értelemben vett szakma alapjait, a pedagógiai munka alapszabályait és felelősségét, átélte az 1956-os társadalmi konfliktusok fordulóit.

Pedagógiai pályáját a Berettyóújfaluban kezdte, ahova már feleségével együtt került. Az Arany János Gimnáziumban szaktárgyain kívül pszichológiát, logikát tanított és osztályfőnöki feladatokat is ellátott. Itt születtek meg gyermekei és itt ismerkedett meg a tanári pálya örömeivel és buktatóival.

1967-ben megbízást kapott a püspökladányi Karacs Ferenc Gimnázium és Szakközépiskola vezetésére. Az új közösség jellegzetesen különbözött az újfaluitól: érzékenyen reagált a diákok szociális körülményeire, hajlamaira, törekvéseire, magatartására, többet számított a nevelés, mint a szűkebb értelemben vett oktatás.

Új beosztásában fontos volt számára áttekinteni és irányítani az iskolai nevelés egészét, kutatni az iskolai munka eredményességének a titkát. Alapkérdéssé vált számára: "mit kell tenni, hogy jobbak legyünk". Ezért kapcsolódott be az országban folyó didaktikai kísérletekbe, jelesül a Lénárd Ferenc professzorhoz kötődő munkákba. Ezzel jeles zászlóvivője lett az 1970-es évek pedagógiai reformkorszakának. Az oktatás során első helyre tette a képességek fejlesztését, a tanári munka humanizmusát főként ennek belátása táplálta. Igazgatói munkája során jó kapcsolata volt a kollégákkal, a diákokkal, a szülőkkel, a nevelést és oktatást irányító szervekkel. Vezetői gyakorlata, iskolafejlesztési sikerei, nevelési eredményi példaadóvá váltak a megyei középiskolák körében. Vezetőjévé vált a megyei igazgatói munkaközösségnek. Számos szakmai folyóiratban publikált és több módszertani kiadvány társszerzője volt.

Aktív pályafutását 1995-ben fejezte be, de az iskolával, oktatással való kapcsolata továbbra sem szakadt meg. Továbbra is végzett szaktanácsadói munkát, betanított az iskolába, aktív tagja lett a Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesületnek és az Új pedagógiai

Szemle szerkesztő-bizottságának. Az egyesület tagjaként számos életrajz fűződik a nevéhez, szerkesztői tevékenységével tanácsaival része volt az egyesület eredményeiben.

Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el: Maróthi-díj, Kiváló Pedagógus, Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt, Pro Urbe Díj Püspökladány, Csenki Imre Díj.

Volt tanítványai, munkatársai visszaemlékezéseikben csak az elismerés hangján szóltak róla.

„.... majdnem lehetetlen végleg búcsúzni attól a tanártól, aki talán legnagyobb hatással volt ránk a felnőtt kor küszöbén, abban az időben, amikor a későbbi életünket meghatározó ismereteket gyűjtöttük, formálódott jellemünk, kezdett kialakulni egyéniségünk.”

/Nagy Balázs, volt tanítvány/

„Nyirkos Tibor 1997-től aktív tagja, több cikluson át a Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület elnökségi tagja volt. 2002-től közreműködött a Pedagógusok arcképcsarnoka kiadványsorozat szerkesztőbizottságában, 2010 és 2015 között kötet szerkesztő volt.

Tucatnyi arcképvázlat írása fűződik a nevéhez, megörökítve az egykori pályatársak

emlékét, örökül hagyva a kiváló tapasztalatokat az utókornak. Megalapította a püspökladányi tagszervezetet, mindvégig élő kapcsolatban állt az önkormányzattal és az iskolákkal.

Kiváló előadó volt, előadásait, autentikus hozzászólásait nagy figyelem övezte az egyesületi rendezvényeken. Humán műveltsége, szakmai hozzáértése, kiváló emberi tulajdonságai példa volt és maradt számunkra.” */Kálmán Antalné/*

Emlékezve egyesületünk jelszavára, munkássága olyan érték, melyre emlékezni érdemes, melyet folytatni megtisztelő feladat.

Tisztelgésül:

Fülöp Mihály
az Egyesület elnöke